

Szegedi Egyetem

TAGÖSSZEÍRÁSKOR

Csoportgyűlések keretében bonyolították le orvosegyetemünkön a KISZ-tagok összejárását. Ez a minden évben megrendezett „népszámlálás” KISZ szervezetünk statisztikai szemléje, és — amennyire a lehetőségek engedik — kritikai tükrö.

Olyan alkalom volt ez, amely a KISZ-tagok passzívítását a bírálat jogának lehetőségével törte meg. Hogyan éltek ezzel a harmadéves orvostanhallgatók?

Az egyetemi hallgatók zöme kollégista, érthető, hogy többen szívesebben éltek az előforduló hiányosságokkal. Többek között szó esett a Semmelweis kollégiumban megszüntetett tanulóiról, ami eléggé megnehezíti a tanulási lehetőségeket. A Jancsó kollégiumban lakók egy társalgót, illetve klubszobát szeretnének. Közismert a menzák zsúfoltsága. Mindezen problémákban a felépülő új kollégium nagy segítséget jelentene. Mikor lesz kész? — hangzott a gyakori kérdés.

Megoldatlan helyzet az, hogy a több napos késéssel meginduló menza. A diákzsébpénz pedig nem elegendő az éttermi étkezéshez. S ugyancsak ózsi bosszúság: a villamosbérletet csak akkor lehet megvásárolni, ha a Tanulmányi Osztály pecsétjével igazolja a tulajdonos egyetemi hallgatói minőségét. A Tanulmányi Osztály viszont csak beiratkozáskor pecsétel. Szeptember huszadika körül. Egy forintot tartó mellett ez a precizitás nem két fillért jelent. Mindezek nem tartoznak szorosan a témához, de apró kellemetlenségek és — jogos igények.

A mozgalmak egyik fő követelménye a 18 órás társadalmi munka elvégzése. Ezzel nincs is semmi baj, a hallgatók nagy része már elvégezte, sőt többszörösen túlteljesítette.

Felmerült azonban az a kérdés, nem lehetne-e a társadalmi munkát szakmai jellegűvé tenni? Egy bürokratikus hiányosság: hosszú a nemzetközi diákmozgalmak megszervezésének ideje. S nem is kap minden igénylő. Vajon csak papírhányról van itt szó? Ha igen, elég szomorú jelenlét. Aki tanulmányi eredménye s mozaikmunkája révén megszerezte a kül-

földi utazás lehetőségét, annak — véleményem szerint — mindenképpen kapnia kell diákigazolványt. E nemzetközi szervezet előnyeit mindenki élvezhesse, aki igényli és megérdemli.

S végül: hiányzik a medikusok közös szórakozó helye: az Orvosegyetemi Klub. Több hónapos vajadás eredményeként mai napig sem született meg.

Orvosegyetemünk KISZ szervezetei az Auditorium Maximumban kari nagygyűlést tartottak. Az évfolyamok által összeállított kérdőívekre dr. Szontárh Ferenc professzor az orvosi kar dékánja válaszolt.

Az új kollégium felépítését 1967. októberére ígerte az építőpar. Csalódások elkerülése végett teljes felépülése év végére várható, tehát második félévben beköltözhető. Új korszerű menzákombinatja csökkenti a jelenlegi zsúfoltságot. Ekkor, tehát a jövő év végén alakítják át az Anáthy kollégium menzahelyiségét klubteremmé. Snortolók számára komoly problémát jelent a

pályák, csarnokok hiánya, a sportolási lehetőségek különösen télen rendkívül korlátozottak. Ezen az új kollégium felépülése sem segít, a tipus-terv tornatermet nem tartalmaz. Az évek óta ígért fedett uszoda még ma is csak vágyálom, sőt az újszegedi uszoda szülő kedvezményes bérlet megszerzését sem sikerült elintézni.

Komoly tervek vannak megvalósulásban a tantermi előadások és gyakorlatok zsúfoltságának csökkentésére. A következő öt év alatt felépül a 286 ágas új klinikai tömb, s új biológiai intézetet kap a város. Mindkét intézményben tantermek is épülnek.

A társadalmi munka szakmai jellegűvé tételét akadályozza a — legalábbis az alsóbbéves — medikusok gyakorlati tudásának hiánya. Fogászoknál, akik korábban ismerkednek meg későbbi szakmájuk gyakorlati oldalával is, megvalósítható ez az igény.

Íme, a megválaszolt kérdések. A többire a KISZ vezetőségétől várjuk a feleletet. **Korányi Katalin**

Két év alatt városból az NB II-be

Az 1966. évi megyei női kézilabda-bajnokság végeredménye:

1. Szegedi Tanárképző 22 19 1 2 218:86 39

Ez után osztályozó mérkőzések következtek az NB II-be jutásért. Három ellenfél, győzelmeik és bent van a csapat az NB II-ben.

Hát ez simán ment — mondhatná valaki. De mennyi és mennyi munka, izgalom rejlik a szép siker mögött.

Két évvel ezelőtt még a városi-bajnokságban játszottak a tanárképző lányok. Az abban az időben felvételizők között számos tehetséges kézilabdázó akadt. Ekkor kezdett kialakulni tulajdonképpen a jelenlegi együttes. Időközben a főis-

kolán kétszakos képzés lett az addigi hárommal szemben, s így méginkább lehetővé vált, hogy több idő fordítsanak egy-egy sportágra.

A fiatal csapat egy évet töltött a megyebajnokságban és újonc létrére rögtön az első helyen végzett.

Az osztályozón már aránylag könnyebb dolgunk volt. Ez annak tulajdonítható, hogy — véleményem szerint — a mi megyebajnokságunk női mezőnye kiegyensúlyozottabb, magasabb színvonalú, mint más megyékben. — mondta Kovács Iván edző.

Az Orosházi Ruhagyár, az Újpesti Gyapjú és a Kis-körsi VM felett aratott nagyarányú győzelmeik az edző szavait igazolják.

Kik alkotják a csapat gerincét? —

A kapus Berzsényi Mária, aki mérkőzésről-mérkőzésre ragyogó formában védett. Kutas Ilona a „szellemi irányító”, Joó Pirokska, Hacska Erzs, Ponicsán Katalin, Novát Juszti.

Amint hallottuk, a főiskola vezetőisége minden segítséget megadott a női kézilabdázóknak. Az elért eredménnyel nagyon elégedettek és várakozással tekintenek a csapat NB II-es szereplésére.

Az edző bizakodik: „Nem akarunk erősíteni más egyesülettől. A jelenlegi jól összehozott gárdát feltétlenül képesek tartani arra, hogy megállja a helyét magasabb osztályba.”

Ehhez sok sikert kívánunk! (t. gy.)

Malthus és a túlnépesedés

December 15-én az Állam és Jogtudományi Karon a kari tudományos bizottság szervezésében nagy érdeklődéssel fogadták előadást tartott dr. Horváth Róbert egyetemi tanár, a statisztikai tanszék vezetője. Az előadás a világ túlnépesedésének mai problémáit és várható jövőbeli problémáit tükrében vizsgálta Malthus túlnépesedési elméletét.

KEREKASZTAL

December 7-én, este 6 órakor az Orvostudományi Egyetem KISZ-szervezetének kezdeményezésére „kerek-asztal” beszélgetésre került sor a SZEAC klubjában.

Ott volt a beszélgetésen dr. Bérczi Imre adjunktus, a SZEAC ügyvezető elnöke, Tari János, a JATE testnevelési tanszékének vezetője, Dezsőfi Ferenc és Tóth Lajos, az NB I-es labdarúgó csapat tagjai, Ambrus György, az Egyetemi KISZ-klub igazgatója, a rendező szerv képviselőjében Jeremiás Attila, az OTE KISZ V.B. sportfelőse, valamint a „Szegedi Egyetem” munkatársai. A téma volt: A labdarúgó csapat idej szereplése, a szakosztály-munkája, a SZEAC szakosztályai és az egyetemen közötti kapcsolat.

Rögtön az NB I/B. bajnokcsapatának szereplésére terelődött a szó. Kicsés, megami utána történt.

Hosszabb folyamat eredménye volt a kiesés — szögezte le az elején Bérczi Imre.

A tényezőkről már a labdarúgók beszéltek.

A gyakori edző-változások nem váltak a csapat hasznára. A távolról jött, és rövid ideig Szegeden dolgozó edzők, valamint a játékosok közötti viszony nem volt olyan, hogy az alapja lehetett volna a jó munkának — mondta Dezsőfi Ferenc.

Milyen egy kiesett csapat hangulata? Bántott bennünket a dolog, keseregünk. Vissza szeretnénk volna kerülni.

De akkor azt hittük, hogy könnyebb lesz a feljutás — folytatta Tóth Lajos.

Nem mértük valójában az NB I/B.-s csapatok játékerőjét. A vereségek után rá kellett jönnünk, hogy minden mérkőzést nagyon komolyan kell venni. Ellenfeleink nem tisztelték NB I-es múltunkat.

Mélyről a csúcsra

Megváltozott lassacskán a légkör. Jobban dolgozott a gárda. Jó hatással volt mindenre az új edző szakmai és pedagógiai érzéke. Érezték a fiúk, bizhatnak benne, családi vagy egyéb problémáikkal nyugodtan fordulhatnak hozzá. Visszatért a játékosok kedve, hite. Akartak.

A kezdeti kudarcokból, ha saját kárunkon is, de tanulunk — mondta Tóth Lajos. — Fokról fokra haladtunk fölfelé. Nagyra mélyről indultunk és a csúcsra végeztünk.

Az NB I/B. elődöntő hajrájában az „időzítés” tehát remekül sikerült.

Ha a csapatnak rosszul megy a játék, nincs közönség, vagy legalább is jóval kisebb létszámú, mint előbb.

Bizony, volt néhány meccsnél, amelyekre szinte csak a rokonok jöttek ki — mesélte Dezsőfi, a csapat kapitánya.

Mindig a csapatnak kell jó játékot produkálni ahhoz, hogy megnyerje magának a közönséget.

Tudták ezt a játékosok is. De azért rosszul érezték őket, hogy még az egyetemen részéről is milyen nagyfokú érdektelenség nyilvánult meg.

Szerintem a szakosztály sem fejtett ki elég propagandát a hallgatók felé — vetette föl Jeremiás Attila.

A SZEAC egyetemi sportkör

Egy szakosztály tehát (és bizonyára több is) igényelte a hallgatóság támogatását. Hogy együttműködjenek.

Az egyetemi KISZ szervezeteknek már régi vágya, hogy szorosabb kapcsolatba kerüljenek a szakosztályokkal.

Az együttműködés miatt. Ez a közös törekvés eddig nem járt nagy eredménnyel.

Milyen téren találkozhat a hallgató sportkörével? A már érintett nézői és szurkolói minőségén kívül, mint sportoló.

Kevés egyetemista sportol a SZEAC szakosztályaiban. Miért? Tari János szerint maguk a szakosztályok nem mutatják a tehetségeket. Nem kísérik kellő figyelemmel az egyetemi versenyeket, ahol pedig akadna néhány ügyes fiatal.

Ezzel szemben, a szakoszt-

tályok — számos gátló körülmény miatt — csak bizonyos létszámú tagságot foglalkoztathatnak. Itt kerül szóba a létesítményhiány kérdése.

Ez a probléma túlnőtt a „kerek-asztal” beszélgetésén. A tömegsport helyzete sem kedvező.

Ha valaki elmegy sportolni és azt tapasztalja, hogy még a ruháját se tudja rendesen elhelyezni az öltözőkben a zsúfoltság miatt, hamar visszavonul. Esetleg még egyszer megjelenik, aztán soha többé — mondta Ambrus György.

Az a véleményem, hogy manapság a fiatalok körében nincs a sportnak olyan varázsa, mint régebben. Kevésen vannak, akik áldozatokat is tudnak hozni, ha kell — kapcsolódott bele Tóth Lajos. — Viszont, ha valaki komolyan akar sportolni, eredményekre törekszik, nem hátrálhat meg a „nehéz” körülmények elől.

Községi nevező

Miképpen vehet még részt a hallgatók a szakosztályok munkájában?

Régóta szeretnénk kialakítani szorosabb kapcsolatot a Sportegyesülettel. Most az irányító munkára gondolok — mondta Jeremiás Attila. — Ne csak véletlenül, újságból értesüljünk a problémákról. Konkrét feladatokat akarunk.

Milyen formában valósulhat meg a közös óhaj?

Vélemények, ötletek hangzottak el, amelyekből a következő javaslat született: Mindenütt vannak olyan hallgatók, akik szeretik a sportot és szívesen csinálják a szervező, adminisztrációs munkát. A karok, egyetértésben bízzák meg ezeket a hallgatókat az egyetem részéről, a szakosztályok pedig biztosítanak lehetőséget az aktív tevékenységre.

Mintegy összekötő szerepük lenne, ők továbbítanák a szakosztályok döntéseit kérésüket a KISZ szervezetek felé és fordítva.

Továbbá: szükséges lenne a hallgatóság képviselője a SZEAC elnökségében is. Annak ellenére, hogy MTS-határozat biztosítja ezt a képviseletet, Szegeden egy idő óta ez a képviselet gyakorlatilag hiányzik. Erről januárban tárgyal a közgyűlés, mint hallottuk, várhatóan pozitív eredménnyel.

A siker fontos

Egészen belemelegedtek a viták.

Szükség lenne egy híradóra, amely a szakosztályok életét, eredményeit mutatná be. A képekkel ellátott híradót, amely nyomon követhetné az eseményeket, központi helyen kellene felállítani. Az anyag frissességére feltétlenül ügyelni kell.

Ezt Ambrus Gyuri vetette fel. És jöttek sorba az ötletek.

A szakosztályok irányí-

Közlök, hogy sakk-rovatunk most kiemelt. A rovat anyagát közzéadjuk számunkban jelentjük meg.

SZEGEDI EGYETEM

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Tanárképző Főiskola lapja. Megjelenik havonta kétszer. Főszerkesztő: Papp Lajos. Szerkesztőség: Szeged, Magyar Tanácsköztársaság útja 10. Tel.: 15-198, 12-339. Kiadásért felel: Kovács László, a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat igazgatója. Kiadóhivatal: Szeged, Tanácsköztársaság útja 10. Tel.: 13-500, 13-116. A lapot az intézmények pártbizottságai terjesztik. Ára 50 fillér. Előfizetés négy évre 3 Ft. Szegedi Nyomda Vállalat

AZ EGYETEM ÉS A SZEAC

tásába bevonni a volt játékosokat, akik megfelelő szakmai tapasztalattal rendelkeznek.

Alapszervek, évfolyamok, karok, vagy a kollégiumi diákbizottságok keresék fel időközönként egymásik szakosztályt. Hívjanak a hallgatók maguk közé játékosokat. Akkor is, ha rosszul megy a csapatnak. Valószínű, hogy kis beszélgetésen belül sok — addig homályos — dolog tisztázódna. Mint azt a jelenlévő játékosok is elmondták, ők bármikor örömmel tesznek eleget ilyenfajta meghívásoknak.

Van filmfelvevő gépünk. Egy-egy mérkőzésről felvételeket lehet készíteni. Majd később levetíteni a játékosok és szurkolók előtt, s kiértékelni a látottakat — mondták.

A legényesebb javaslatok állnak itt. Az a vágy érezhető ki belőlük, hogy legyen végre az egyetemnek és a SZEAC között kölcsönös segítség, és megértésen alapuló kapcsolat. Dolgozzunk együtt annak érdekében, hogy csapataink minél jobban szerepeljenek.

Nehezen sikerült befejezni a „kerek-asztal” beszélgetést, ahol, ha nem is minden meghívott jelent meg, úgy tűnik, őszinte vita alakult ki.

Segíteni a labdarúgó-csapat eredményes munkáját. Ez volt a cél. Támogatni más szakosztályokat. Megtalálni a jól várható közös utat az egyetem és a SZEAC között.

Az elhangzott javaslatok figyelemre méltóak és megvalósíthatók.

Hisszük, hogy ez a szűk kör „szellemi alapozás” egy, még nem is olyan későn induló, egészséges folyamat előjátéka volt.

Tóth Gyula

12 krakkói kosaras

A Krakói Orvosegyetem kosárlabda-csapatát (12 hosszú lengyel leány) november 15-én, a szegedi orvosegyetemisták vendégszerelését vizsgáztatva, Szegedre látogatott.

Három mérkőzést játszottak Szegeden a krakkói fiúk. Az első mérkőzést a Szegedi Orvostudományi Egyetem csapatával, a másodikikat az Élelmiszeripari Technikum csapatával játszották, végül pedig a tudományegyetemi kosarasokkal mérkőztek.

A lengyel csapat vezetője Bogdan Bacut elmondotta, hogy idén másodszor van már Magyarországon. A nyáron Budapesten járt. Jól érezték magukat most Szegeden is. Jó az ellátás, jó a program.

S nem fogy ki az ismerésből akkor sem, amikor a szegedi egyetemisták sporttelepére terelődik a szó. Dicsőítő szavakkal beszél a szegedi orvostanhallgatók kosárlabda-csapatának krakkói szerepléséről, kitűnő játékaról, amellyel a győztesnek kijáró „rekortori kupát” is elnyerték. Bogdan korábban maga is kosárlabdázott. Most a krakkói orvosegyetemi sportkör elnöke. Különben pedig ötödéves medikus.

Igy búcsúzott: a lengyel csapat minden tagja szeretné, ha sokáig megmaradna a szegedi és a krakkóiak most szövődött kosaras „fegyverbarátsága”.

MEGFEJTÉSEK HELYETT

Nyertek, jó megfejtők nevének közlését ígértük előző számunkban. Két közölt feladvány után most mégis azt kell bejelentelnünk keserű szíjjal, hogy a mintegy mgunk számára is levonva ebből a tanulást, hogy a lap olvasóinak részvételére, közömbössége, érdektelensége miatt kell szünetessük a Szegedi Egyetem TOTO-ját, a novemberi első számban indult rejtély-sorozatunkat.

A 13+1-es sport-totó mintájára felépített feladványok kérdéseit szíves gyűjtőmunka és sok utána járás árán dolgozta ki rejtélyrovatunk vezetője, Viski Árpád. A három feldolgozást intézményi, törzsetének, szervezeteinek, társadalmi, kulturális és sportéletének adatait összefoglaló kérdéssorozat nem nehéz, nem megfejthetetlen. Csúpan annyit tétel a feladványgyűjtő, orvosegyetemi és főiskolai hallgatókról, hogy nem restellnek, ha másért nem, hát egy kis egészséges „intézményi lokálpatriotizmustól” indítva utána nézni a kérdésekre. Ez azonban úgy látszik,

túlzott merészség volt tőlünk. Nem volt tán elég vonzó a díjazás? (Külföldi utazás, két és egyszemélyes belföldi üdülés, könyvtárlátogatás stb.) Vagy a levezényelt postaköltséget sajnálták a megfejtésre gondolók? Vagy egyszerűen csak nem érdekelt a rejtély sem sok egyéb között azokat, akik szórakoztatására készült?

Vártunk. Egyre izgatottabbak, ahogy múlt az idő. Megfejtések azonban nem jöttek. Próbáltunk megfejtőket külön, szóbeli kizárólagos kérdéseket rábírnunk a feladványok megválaszolására. Nem ment. Megfejtések helyett kritikát kaptunk ugyan: túl nehéz, Viski Árpád. A három feldolgozást intézményi, törzsetének, szervezeteinek, társadalmi, kulturális és sportéletének adatait összefoglaló kérdéssorozat nem nehéz, nem megfejthetetlen. Csúpan annyit tétel a feladványgyűjtő, orvosegyetemi és főiskolai hallgatókról, hogy nem restellnek, ha másért nem, hát egy kis egészséges „intézményi lokálpatriotizmustól” indítva utána nézni a kérdésekre. Ez azonban úgy látszik,

Megfejtés nem érkezett be. A határidő többszörösen elmúlt. Nincs értelme tovább sem várni, sem vitatkozni.